

"โกรกกระทิง"

- ๓๔ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ ของ สด ภูมมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดยคณะยกาวดี
วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๐๐ เวลา ๐๙.๑๕ น. -

.....

(ดนตรี)

(เสียงเข้าพื้นที่)

โกรสร ฉันท, พี่มพอแล้ว ไม่ต้องมาอีก ลือไปกับกันดีกว่า ไปเตรียมตัว
สมัย ไปไหนคะ ?
โกรสร ผมจะออกสำรวจเกาะ คุณสมัยอยู่กับคุณหลวงดีกว่า ผมจะแบ่งกำลังไว้คุ้มกันให้สี่คน นอกนั้นผมจะ
เอาติดตัวไป
สมัย รีบไปแต่มีคเหียวหรือคะ ให้ไฟสว่างเสียก่อนไม่ดีหรือ ?
โกรสร ต้องรีบครับ เรือเราถึงก่อนสองยาม ผมวิตกว่า ถ้ามันวางยามไว้เมื่อคืน มันอาจได้ยินเสียงเครื่อง-
ยนต์ก็ได้ แล้วตอนเช้ามันอาจส่งคนออกมาสืบหาแหล่งของเราก็ได้ เราต้องรีบออกไปสักครึ่งชั่วโมง
สมัย จะไปทางไหนคะ ?
โกรสร ผมจะเป็นยอดผานั่น เพราะผมองเห็นทั้งสองข้าง ผมจะต้องเห็นมันก่อน ถ้าผมขึ้นถึงยอดได้ อ้อ,
คุณหลวงมาพอดี คุณหลวงอยู่กับคุณสมัยนะครับ ผมจะต้องออกไปดูลาดเลาพวกนั้น
หลวงเทพ ครับ ผมจะอยู่เฝ้าเอง ขอคาริบนสักราบก่อนนะ
โกรสร ผมวางไว้ให้ในเคบินแล้ว เมื่อคืนเราเข้าถึงเกาะแล้ว ผมก็ออกไปคุ้ม ๆ คุ้มอยู่พักใหญ่ ก็ไม่เจอะ
อะไร
หลวงเทพ คุณรีบออกไปคุ้มอีกก็ดีเหมือนกัน มีเรื่องอะไรทางนี้ผมจะยิงปืนขึ้นสามนัดซ้อน
โกรสร ครับ ถ้าผมได้ยินเสียงปืน ผมก็จะรีบกลับมา

(ดนตรี)

โกรสร ปี่, จ่า ลือเห็นอะไรนั่นไหม ?
จ่า อะไรครับ ?
โกรสร ของบุหรี่ประจันทร์
จ่า อ้อ จริงซิคครับ อยู่ตรงซอกหินนั่นแหละ เอ.. มันชักจะยิงไล่เสียแล้วละครับ
โกรสร มันไม่ยิงไล่หรอก มันเอาเรื่องที่เคียว นี่แสดงว่าเสียแล้วต้องมาถึงเกาะนี้แล้ว
จ่า แน่จนครับ มันต้องมาถึงแล้วแน่ ๆ
โกรสร เมื่อคืนมันอาจออกมาถึงตรงนี้ เพราะคงจะได้ยินเสียงเรือเรา อ้าว, นั่นกับบุหรี่ประจันทร์เห็นไหม...
โน่นก็อีกกันหนึ่ง.. นี่แสดงว่ามันต้องส่งพวกมันเข้ามาดูลาดเลาถึงสองคน เราลงไปทางนี้แหละ กัน
เชื่อว่าจะต้องเจอมันแน่ ๆ
จ่า ผมก็ว่ายังงั้นแหละครับ ผมว่าหน้าดีไหมครับ ?

- โกธสร ดี.. จำไปก่อน ระวังหนอย ทางมันชัน
- จำ ครับ
- โกธสร พวกเราทุกคนระวังลื่นนะ อย่ารีบร้อน
- จำ ท่านรองครับ, นี่มีรอยเท้าคนครับ
- โกธสร ไหน ? อย่าไปเหยียบทับนะ รอกันก่อน (ทอดระยะ) จริงของลื้อ.. นี่มันรอยเท้า
- ใหม่ ๆ นี่แฮะ ฝนตกเมื่อคืน ทราบเลยเปียกชุ่ม เอ๊ะ ? ลื้อเห็นไหมล่ะ .. กูที่สันติ, มีรอย
- แหวกด้วย เห็นไหม ?
- จำ ครับ มีครับ มีรอยแหวกเห็นถนัดเชียวครับ
- โกธสร คนที่สวมรองเท้าสันแหวก เราต้องการตัวมานานแล้ว.. มันอยู่ใกล้ ๆ นี่เอง
- จำ ใครครับ ?
- โกธสร ไม่รู้ซี.. กำลังหาตัวอยู่
- จำ เอ๊ะ ? รองครับ เห็นควันไฟไหม้ครับ ?
- โกธสร อ้อจริงซี ออกมาจากทุ่งไม้ข้างล่างนั่น ระวังหนอย ู๊ยย ๆ, อย่าทำเสียงเอ็ดไป (กระซิบ)
- เราอยู่บนที่สูง เสียงมันไม่ไกล
- จำ (กระซิบ) บุกหรือครับ ?
- โกธสร บุกซี ! ไอ้สองคนนั้นแน่นอน จำเข้าทางคันไม้คายนั่น.. เห็นไหม กันจะพุ่งตรงเข้าไป..
- นี่ พวกเราทุกคนที่เหลื้อยู่ เข้าทางขวานะ คอยสะกดให้ดี มันต้องเผล่ออกทางนั้นแหละ ถ้า
- ไม่จำเป็นอย่ายิง เราไม่ต้องการเสียง
- (คนตรี)
- (เสียงศักดิ์สิทธิ์เป็นระยะ ๆ ควรให้มีจริง ๆ กับท่อนไม้)
- เสียงคนที่ ๑ (ขุนเสนา) ไอ้พัน เข้าใจเรื่องดีแล้วหรือ ?
- เสียงคนที่ ๒ เข้าใจแล้วครับ
- เสียง ๑ ฉันไม่ต้องการทอง เพราะไม่เชื่อว่ามันจะมี ฉันต้องการรถดับกรุงเทพ ฯ ถ้าไอ้พันจัดการได้
- ฉันให้ตามที่พูด
- เสียง ๒ ได้สิครับ ไม่ยากเลย ผมเองก็อยากกลับกรุงเทพฯ เต็มที่แล้ว มันไม่มีที่รอลูกครับ ทอง มันจะพาเรา
- มาตายเปล่า ๆ ผมห่วงลูกเมียผมมากครับ ผมตายเสียคน ก็ไม่มีใครเลี้ยง
- เสียง ๑ นั่นสิ มันจะเล่นเอาชีวิตพวกเรามาทดลองแบบนี้ เราถึ แยะเท่านั้น เวลาไ้มันได้คนเดียว..
- มันจะแบ่งให้เราก็คือเป็นเศษ แต่เวลาตายเรตายก่อน...
- เสียง ๒ ครับ, มันใช้ผมแบบนี้นานแล้ว ผมเกือบจะคงกินลูกปืนตำรวจแทนมันก็คั้งหลายหน นี่มันก็ใช้
- ให้เราฆ่าเสียงเรือตำรวจ มันเชื่อว่าตำรวจต้องมาถึง นี่มันก็ใช้ให้เราตายอีกตามเคย
- เสียง ๑ ก็ดูเถอะ มันนอนสบายอยู่ในเรือ ไอ้เราต้องบุกเข้ามาถึงที่นี่.. นี่ลื้อเกลี้ยกล่อมได้ก็คนแล้ว ?
- เสียง ๒ /เราครึ่งหนึ่งแล้วครับ
- เสียง ๑ แล้วอีกครึ่งหนึ่งล่ะ, มันไม่เอากับเราใช่ไหม ?

- เสียง ๒ ยังไม่กล้าพูดให้รู้ครับ ต้องดูท่าทีก่อน
- เสียง ๑ มันจะช้าไปนะซี
- เสียง ๒ ผมไม่กลัวครับ ลงได้อีทีนไว้แล้ว คนอื่นก็ต้องตามเรามาเอง
- เสียง ๑ แต่เราก็ต้องเก็บมัน
- เสียง ๒ อ้อ, แน่ครับ เก็บมันแน่.. ชินไม่เก็บ/เรากลับกรุงเทพฯ เราก็เอาตัวไม่รอด
- เสียง ๑ ลือจัดการให้เสร็จหมดดีแล้วกัน.. อ้อ, แล้วก็.. ไอ้หมอนั้น ก็ เก็บเสียด้วยนะ
- เสียง ๒ ไครครับ ?
- เสียง ๑ เจ้านายยังงี้ละ เสียข่าวสุกมานานแล้ว..
- เสียง ๒ เอ.. ผมว่า เอมันไว้ก่อนไม่ดีหรือครับ ปะเจอะตำรวจเข้า เราจะแย่.. ถ้าไม่มีมันเป็นโล่ห์
- นี่/ นี่ตำรวจก็มาถึงเกาะแล้ว
- เสียง ๑ ก็ได้.. แต่จะเอามันเข้ากรุงเทพฯ ไม่ได้
- เสียง ๒ ตามใจซิคครับ ผมก็ไม่คัดค้าน ทำไมนะครับ ทำไม่ถึงได้เกลียดไอ้หมอนี้มาก ?
- เสียง ๑ (หัวเราะในคอ) ซะตามันไม่ถูกกัน
- เสียง ๒ ที่จริงมันก็ทำท่าจะเป็นคนดีครับ
- เสียง ๕ ๑ คือะไรกัน ไอ้เจ้ารูปแบบนี้ ลือโดนเข้าบ้าง ลือก็คงไม่เอามันไว้
- เสียง ๒ หมายความว่า..... งั้นหรือครับ ?
- เสียง ๑ ลือจะรู้ไปทำไม มันเรื่องของอ้าว แต่อ้าวจะอยู่รวมพากับมันไม่ได้แน่นอน
- เสียง ๒ พยาบาทแรงถึงยังงั้นเชียวหรือครับ ?
- เสียง ๑ ฟ้าไชพยาบาท แต่อ้าวไม่ใช่คนที่ยอมให้ใครกินฟรี..
- เสียง ๒ มันเจ้าชู้มากหรือครับ ไอ้หมอนานี้
- เสียง ๑ มันไม่เคยเว้นเลย ไม่ว่าจะเป็นลูกใครเมียใคร ไอ้เจ้ารูปแบบนี่ปล่อยให้มันมีชีวิตฟรี ๆ ไม่ดีหรอก
- ชาวบ้านเดือดร้อน
- เสียง ๒ ผมเห็นใจ เอาเด็กครับ.. ผมจะเก็บมันเอง — เมื่อพ้นอันตรายจากตำรวจแล้ว
- เสียง ๑ แล้วเราจะทำยังไงกับตำรวจ .. นี่ก็ตามติดมาแล้ว
- เสียง ๒ ผมว่า.. เราเลี้ยงดีกว่าครับ ถ้าไม่จำเป็นก็อย่าไปพบกับท่านเลย อารูของท่านเหนือกว่าของเรา
- มากมายนัก
- เสียง ๑ อ้าวก็ว่าอย่างงั้นแหละ เราจับจัดการกับไอ้หัวโจกเสียให้เรียบร้อย แล้วก็รีบออกไปเลย
- เสียง ๒ เอาครับ... เอา ไม่ข้ามคืนนี่หรอกครับ ผมจะจัดการเอง เอ้อ.. ลองปลาที่ผมย่างหน่อย
- ซิคครับ เนื่อมันไม่เลวเลย

(ดนตรี)

- ไกรสร (กระซิบ) นี่จำ, อ้าวเอง อย่างนี้
- จำ รองหรือครับ ฐูไซ.. ผมเกือบดันปั้งไปแล้ว ทำไมครับ ?
- ไกรสร มันไปกันแล้ว ปลอ่ยมัน.. เราตามไปให้ถึงเรือมันดีกว่า

จำ อ้าว ทำไมล่ะครับ ?

ไกรสร ฟูเมื่อกี้อั้วควานเข้าไป จนเหลือระยะอีกสองวาเท่านั้น แอมได้ยืนมีพูดทุกคำ มันกำลังแตกต่างกัน
ไอ้สองคนนี่คิดจะหักหลังกันเอง ทางที่ดีเราปล่อยให้มันฆ่ากันเองเสียก่อน เราจะได้เบาแรง..
แต่กันหว่างคุณนรา

จำ นั่นนะสิครับ

ไกรสร เมื่อกี้นั้นบอกว่าจะฆ่าคุณนรา แต่เดี๋ยวนี้ยังไม่ฆ่า เพราะมันจะเอาตัวคุณนราเป็นโล่ มันรู้แล้วว่า
เรามาถึงเกาะแล้ว

จำ แล้วรองจะเอาขังใจครับ ?

ไกรสร จะเอาขังใจ ก็ตามมันลงไปจนถึงเรือ แล้วก็คอยดูมันฆ่ากันเอง พอมันฆ่ากันเองเรียบร้อยแล้ว
เราถึงค่อยเข้าไปจับไอ้คนที่เหลือทีหลัง แบบนี้เบาแรงดี

(คนตรี)

(เสียงแกลวเห่ล่า - รินเห่ล่า)

เสียบเล่า ไอ้พัน, เอ็งมันขังใจวะ หนูนี่ ชอบซัดใจข้าเสียบเรือบเสียบ

พัน ก็นายผู้ที่จะเอาพวกเราไปตาย เขาก็ต้องขอมิเสียบบ้าง...

เสียบเล่า ใครว่าเอาพวกเอ็งไปตาย ?

พัน พุโธ.. กว่าจะถึงเกาะนี่ก็เจียนตายทีหนึ่งแล้วนะครับ โทษเขาบุตตีเห็น เขามจะเอาตัวไม่รอด แล้ว
ตอนนี้เขายังจะให้พวกตำรวจ.. บุกขังใจกับ ปืนเขาดีกว่าเรากำลังเบอะเบะ...

เสียบเล่า ภูโหมก ก็บุตตีวะ มึงจะมาพูดหาอะไรกัน ไอ้พัน ?

พัน อ้อ, เสียบพูดอย่างนี้เองนะหรือ ?

เสียบเล่า ทำไม ? หรือว่ามึงจะเป็นนายภู

พัน ไม่เป็นหรอกเสียบ.. ไม่เคยคิดจะเป็น แต่เสียบใช้ให้พวกเราไปตายแบบนี้ ใครจะเอา

เสียบเล่า ไอ้พัน นี่มึงซัดคำสังกูรี ?

พัน คำสังแบบนี้ ก็ ซัดแน่น..

เสียบเล่า งั้นมึงก็ กินลูกตะกั่วสิถือว่า

พัน เสียบ.. นัยสิบเสียบก่อนสิถือว่า เสียบคิดว่าจะรักเป็นโคก่อนพวกตนหรือ ? โน่น... ภูตี....

เห็นไหม ? พวกตนรักก่อนหมดแล้ว.. เสียบกระบอกเดียวเท่านั้นจะบอกให้ ? ?

(คนตรี)

(จบตอน ๑๔)

— ५ —

(តើអ្នកយ៉ាងណា)

(๓๗๓)

จาก **แต่กว่าไปถึงโรงเรียนแล้วกลับ** **แต่ทำไมดีใจในรถ ?**

โกธธร ก็.. จำก่อน ระวังทอย ทางมิรัน
จำ กรัน
โกธธร พวกเราทุกคนระวังกันนะ อย่างกับ
จำ ทำนองกรัน, เป็นรอยเท้ากรัน
โกธธร โทม ? อย่างไปเหยียบกันนะ รอกันก่อน (ทอดระยะ) จริงของดี.. นี่มันรอยเท้า
ใหม่ ๆ นี่นะ ดีมากเมื่อกิน ทวายเลยเป็นกลุ่ม เอ๊ะ ? คือเห็นโหล่น .. ภูที่นั่นสิ, มีรอย
แหวกด้วย เห็นไหม ?
จำ กรัน มีกรัน มีรอยแหวกเห็นชัดเชียวกรัน
โกธธร คนที่สวมรองเท้าดำแหวก เราต้องการความงามแล้ว.. มันอยู่ใกล้ ๆ นี่เอง
จำ โกรธกรัน ?
โกธธร ไม่รู้สิ.. ถ้าถึงหกก็อยู่
จำ เอ๊ะ ? รองกรัน เป็นกรันไหมโครัน ?
โกธธร จจจจจ! ออกมาจากทุ่งไม้ข้างล่างนั้น ระวังทอย รุ่ย ๆ, อย่างทำเสียงเล็กไป (กระซิบ)
เราขุ่นมัวสูง เสียงมันไปไกล
จำ (กระซิบ) บุตรหรือกรัน ?
โกธธร บุตร : โอ้สองคนนั่นแหละ จำเจ้าทางต้นไม้ข้างนั้น.. เห็นไหม ที่จะพุ่งตรงเข้าไป..
นี่ พวกเราทุกคนที่เหยียบอยู่ เจ้าทางขวามือ กอยสะกิดให้ที มันต้องแบ่นออกทางนี้แหละ ถ้า
ไม่จำเป็นอย่างนี้ เราไม่ต้องการเสียง

(กบฏ)

(เสียงที่ใกล้กันเป็นระยะ ๆ ควรใช้เสียงจริง ๆ ที่ซ่อนไว้)

เสียงคนที่ ๑ (พูดเบา) โอ้.. เข้าใจเรื่องดีแล้วหรือ ?

เสียงคนที่ ๒ เข้าใจแล้วกรัน

เสียง ๑ ขึ้นไม่ต้องการของ เพราะไม่เชื่อว่ามันจะมี ที่ต้องการจากกับทุ่งเทพ ๆ ถ้าได้มันจัดการได้
ขึ้นให้ตามที่ถูก

เสียง ๒ ได้สิกรัน ไม่ยากเลย ผมเองก็อยากได้กับทุ่งแห่งนี้แล้ว มันไม่มีรอยกรัน ของ มันจะหาเรา
มาตามแบบ ๆ แหว่งถูกเหยียบมากรัน ผมทาบเสียงมัน ที่ไม่มีใครเสียง

เสียง ๑ ขึ้นสิ มันจะเดินเอาวิธีที่พวกเรามาทดลองแบบที่ เราที่ แะทำใหม่ เวลาได้มันได้มันแล้ว..
มันจะแบ่งให้เราที่เป็นคน แต่เวลาหาเราตามก่อน...

เสียง ๒ กรัน, มันใช้ผมแบบนี้นานมาแล้ว ผมเกือบจะกังวลกับทุกสิ่งทุกอย่างที่ทั้งหาตาม นี่มันได้ใช้
ให้เราทำเสียงเรียกหา มันเชื่อว่าคำร่ำร้องมาถึง นี่มันได้ใช้ให้เราตามอีกตามเคย

เสียง ๑ ก็พูดอะ มันยอมตามอยู่ในเรื่อง ได้เราต้องพูดเข้ามาถึงที่นี่.. นี่คือเกิดกับผมได้ไหมแล้ว ?

เสียง ๒ เราควรฟังมันแล้วกรัน

เสียง ๑ แล้วอีกสิ่งหนึ่งล่ะ, มันไม่เอาตามเราใช้ไหม ?

- เสียง ๒ ยังไม่กล้าพูดให้รู้กับ ต้องพูดทำทีก่อน
- เสียง ๑ มันจะเข้าไปนะซี
- เสียง ๒ ผมไม่กลัวกับ ลงได้ไอ้พันไว้แล้ว คนอื่นก็จะต้องตามเรามาเอง
- เสียง ๑ แต่เราก็ต้องเก็บมัน
- เสียง ๒ อ้อ, แน่กับ เก็บมันแน่.. ชินไม่เก็บที่เรากลักรุงเทพฯ เราก็เอาตัวไม่รอด
- เสียง ๑ ล้อจัดการให้เสร็จหมดทีเดียวก่อน.. อ้อ, แล้วก็.. ไอ้หมอนั้น ก็ เก็บเสียด้วยนะ
- เสียง ๒ ใครกับ ?
- เสียง ๑ เจ้านายยังงี้ละ เสียข้าวสุกมานานแล้ว..
- เสียง ๒ เอ.. ผมว่า เอาจันไว้ก่อนไม่ดีหรือกับ ประเจอะตำรวจเข้า เราจะแย่.. ถ้าไม่มีมันเป็นโล่ห์
- เสียง ๑ ก็ได้.. แต่จะเอามันเข้ากรุงเทพฯ ไม่ได้
- เสียง ๒ ตามใจซึกกับ ผมก็ไม่คัดค้าน ทำไมนะกับ ทำไมถึงได้เกลียดไอ้หมอนี้มาก ?
- เสียง ๑ (หัวเราะในคอ) ขะขามันไม่ถูกกัน
- เสียง ๒ ที่จริงมันก็ทำท่าจะเป็นคนดีนะกับ
- เสียง ๕ ๑ ก็อะไรกัน ไอ้เจ้าขี้แบบนี้ ล้อโดนเข้าบ้าง ล้อก็คงไม่เอามันไว้
- เสียง ๒ หมายความว่า..... จันทรีหรือกับ ?
- เสียง ๑ ล้อจะรู้ไปทำไม มันเรื่องของอ้าว แต่อ้าวจะอยู่รวมฟ้ากับมันไม่ได้แน่นอน
- เสียง ๒ พยาบาทแรงถึงยังงั้นเชียวหรือกับ ?
- เสียง ๑ ไม่ใช่พยาบาท แต่อ้าวไม่ใช่คนที่ยอมให้ใครกินฟรี..
- เสียง ๒ มันเจ้าชู้มากหรือกับ ไอ้หมอนะนี่
- เสียง ๑ มันไม่เคยเว้นเลย ไม่ว่าจะเป็นลูกใครเมียใคร ไอ้เจ้าขี้แบบนี้ไม่ค่อยให้มันมีชีวิตฟรี ๆ ไม่ดีหรอก
- เสียง ๒ ขาวบ้านเหี้ยมรอน
- เสียง ๒ ผมเห็นใจ เอาเถิดกับ.. ผมจะเก็บมันเอง - เมื่อพ้นอันตรายจากตำรวจแล้ว
- เสียง ๑ แล้วเราจะทำยังไงกับตำรวจ .. นี่ก็ตามคิมาแล้
- เสียง ๒ ผมว่า.. เราเลี้ยงดีกว่ากับ ถ้าไม่จำเป็นก็อย่าไปพบปะท่านเลย อารูของท่านเหนือกว่าของเรา
- เสียง ๑ มากมายนัก
- เสียง ๑ อ้าวก็ว่าอย่างงั้นแหละ เราจับการกับไอ้หัวโจกเสียให้เร็วหน่อย แล้วก็รีบออกเรือไปเลย
- เสียง ๒ เอาครับ... เอา ไม่ข้ามคืนนี้หรือกับ ผมจะจัดการเอง เอ้อ.. ลองปลาที่ผมย่างหน่อย
- เสียง ๒ ซึกกับ เนื้อมันไม่เลวเลย

(ดนตรี)

ไกรสร (กระซิบ) นี่จ๋า, อ้าวเอง อย่างนี้

จ๋า ร้องหรือกับ ทุไร.. ผมเกือบล้นโป้งไปแล้ว ทำไมครับ ?

ไกรสร มันไปกันแล้ว ปลอ่ยมัน.. เราตามไปให้ถึงเรือมันดีกว่า

ทำ อ้าว ทำอะไรกับ ?
โกธสร ฟูเมื่อที่อีวาคามเข้าไป จนเหลือระยะอีกสองวาเท่านั้น แลมาได้ยินพูดพูดคำ มีคำดังแตกกัน
ไอ้สองคนก็กระหึ่มทั้งทีตัวเอง ทางที่ที่เราปล่อยไว้มันทั้งทีตัวเองเสียก่อน เราจะได้เบาแรง..
แต่ก็ในทางอุณณา
ทำ ที่มันอะไรกับ
โกธสร เมื่อที่มันบอกว่าจะทำอุณณา แต่เดี๋ยวนี้ยังไม่ทำ เพราะมันจะเอาหัวอุณณาเป็นไฉน มันรู้แล้วว่า
เรามาถึงเกาะแล้ว
ทำ แล้วรองจะเอาหัวใจกับ ?
โกธสร จะเอาหัวใจ ก็ตามมันคงไปจนถึงเรือ แล้วก็คอยดูมันทั้งทีตัวเอง พอที่มันทั้งทีตัวเองเริ่มรื้อแล้ว
เราถึงค่อยเข้าไปจับไอ้คนที่มันถือหัวใจนั่นแหละ แลก็ได้เบาแรงดี

(กตกริ)

(เสียงแล้วแล้ว - หินแล้ว)

เสียงแล้ว ใต้หิน, เสียงมันดังใจจะ ฟูนี้ รอยรักใจข้าเสียเรื่องเสีย
หิน ที่เคยรู้จะเอาพวกเราไปขาย แลก็ต้องยอมเสียมันบ้าง...
เสียงแล้ว ใครว่าเอาพวกเข็งไปขาย ?
หิน ชูไร.. กว่าจะถึงเกาะนี้ที่เจ็ทนายที่มันงัดแล้วละกับ โทษทุกทีมัน แลจะเอาหัวไม่ออก แล้ว
ตอนที่เคยยังจะให้พูดคำรว.. บุกดังใจกับ มันเขารู้ว่าเราถึงเบอะเบะ...
เสียงแล้ว อู๋! บุก ที่พูดหัวะ มันจะพูดอะไรกับ ไอ้หิน ?
หิน อ้อ, เสียงพูดอย่างนี้เองนะหรือ ?
เสียงแล้ว ทำไม ? หัวใจมันจะเป็นอย่างงี้
หิน ไม่เป็นธรรมดาเสีย.. ไม่เคยคิดจะเป็น แต่เสียใจให้พวกเราไปขายแลมัน ก็ไรจะเอา
เสียงแล้ว ใต้หิน นี่มันรักคำดังกูริ ?
หิน คำดังแลมัน ก็ หักแล..
เสียงแล้ว จันนี่มันก็ ที่พูดอะไรหัวใจว่า
หิน เสียง.. มันเสียงเสียก่อนเสียว่า เสียงคิดว่ามันรักมันได้ก็ตามพวกมันหรือ ? โน่น... กูนี่....
เห็นไหม ? พวกมันรักก่อนหมดแล้ว.. เสียงที่มันออกเสียงว่านี่มันจะ จะบอกให้ : :

(กตกริ)

(จบตอน ๑๔)